

# Aspasya

– Gökdeniz · 24 Mayıs 2024



## ASPASYA

En büyük suçumdu  
Seni sevmek Aspasya  
Tatlı bir hatıradan da öteydin  
Erken gençliğimden bana kalan  
Biliyordum;  
Şehrin bir köşesinde bulacağımı seni bir gün  
Hangi sur diplerinde dolaşmadım ki  
Ayak izlerine rastlarım diye..  
Hangi sarnıçlarında sabahlamadım ki  
Su almaya gelirsin diye  
Gecenin bir yarısı..  
Saçlarının parıltısıyla, suya yansıyan şavkı  
Az mı karıştırdım birbirine,  
Yeryüzüne açılan kuyu bacasından..  
Ay, yüzündü sanki çıkırla yukarıya tırmanan  
Türlü ışık oyunları içinde gördüğüm siluet  
Senin bedenindi değil mi  
Haydi, itiraf et!

Uzak köşedeki kanat çırpıntıları;  
Sütunların ardında kaybolan  
Ayak seslerinin ürkmesi miydi  
Çılgık çılgılgayken gece, dehşetengiz..  
Her seferinde nasıl buldun kendine, anlamadım  
İçinde kaybolacağın, karanlık bir dehliz..

Ah Aspasya..!  
Sen bu şehrin kadınıydın, evet  
Ama ben de fethin öncüsüydim  
Yıllar geçti usanmadım hala aramaktan  
Her gizli kalmış kızın, görücüsüydim  
Bir gün karşılaşırım diye  
Şehrin ocaklarında..

Ne, eski dehlizlerin kaldı belki,  
Ne, İstanbul;  
Sarnıçlarında suyun  
Ne Ayasofya'da cemaat  
Ne de Haliç'e süzülüğün Balat..  
Ama, bir yerlere sinmiştir ki  
Beni çekmekte hala ruhun

Kuşak farkı mı yoksa yine Aspasya  
Söyle aramızdaki  
Hadi o zamanlar ben çocuktum,  
Şimdi de sen çocuksun  
Hiç büyüyemediğin sayfalarda  
Aynı endam,  
Aynı saçlar ve aynı beden  
Ama ben, bilemiyorum,  
Kaç kuşak uzaktayım senden..  
Yine de ümit etmektir yaşam  
Buralardasın biliyorum;  
Ya sokaklarda  
Ya rüyamda,  
Belki de hülyamda

Ah Aspasya

erol bařçı